198690

การวิจัยเรื่องการพัฒนารูปแบบในการส่งเสริมสุขภาพจิตของสตรี อีสานโดยนำพุทธศาสนามาเป็นฐาน เป็นการวิจัยเชิงปฏิบัติการ (Action research) แบบทำงานร่วมกัน (mutual collaboration approach) มี ้วัตถุประสงค์เพื่อพัฒนารูปแบบการส่งเสริมสุขภาพจิตของสตรีอีสาน ใน แนวพุทธศาสนาภายใต้ปรากฏการณ์จริง เก็บข้อมูลระหว่างเคือน มกราคม-เดือนตุลาคม 2549 โดยมีผู้ให้ข้อมูลหลักจำนวน 167 คน ผู้ให้ข้อมูลรอง 47 คน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาเชิงปริมาณประกอบด้วยแบบสอบถาม ข้อมูลทั่วไป แบบสำรวจสาเหตุความเครียด แบบสำรวจวิธีแก้ปัญหาและ แบบสำรวจคัชนีชี้วัดความสข เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาเชิงคุณภาพ ประกอบด้วย แนวคำถามการสนทนากลุ่ม และประเด็นคำสัมภาษณ์เชิงลึก การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ ข้อมูลทั่วไป ระดับความสุข ความคิดเห็น ต่อการเปิดเทปธรรมะ ต่อการออกกำลังกาย ต่อการทำสมาธิแจกแจงเป็น ้ความถี่และร้อยละ เปรียบเทียบค่าคะแนนความสุขก่อนและหลังคำเนินการ ใช้ Wilcoxon Signed Ranks Test การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพใช้การ วิเคราะห์เนื้อหา

ผลการวิจัย พบว่าสาเหตุกวามเกรียด 5 อันดับแรกที่เกิดกับสตรี อีสานเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยคือ ก่าใช้จ่ายในครอบครัว ร้อยละ (55.4) สมาชิกในครอบครัวมีความวิตกกังวล ร้อยละ (51.4) การทำมาหากิน (ร้อยละ 50.0) การทำงาน (ร้อยละ 43.2) และ กวามยากลำบากในการเลี้ยงดู บุตร (ร้อยละ 43.2) รูปแบบของการส่งเสริมสุขภาพจิตของสตรีอีสานใน งานวิจัยครั้งนี้คือ การใช้กายนำจิต และการส่งเสริมสิ่งแวคล้อมที่เกี่ยวข้อง กับพุทธศาสนา มีองก์ประกอบหลัก 3 ลักษณะคือ 1) การเปิดเทปธรรมะ ทางหอกระจายข่าว 2) การอบรมกลุ่มผู้สูงอายุและกลุ่มสตรีเกี่ยวกับการ ออกกำลังกายวิถีพุทธ (วิธีแม่คำเบา) 3) การอบรมการเจริญสติแบบ เคลื่อนไหว

ประเมินผลหลังสิ้นสุดโครงการเปรียบเทียบค่าคะแนนสุขภาพจิต ก่อนและหลังพบว่า สตรีมีค่าความสุขมากกว่าก่อนดำเนินโครงการอย่างมี นัยสำคัญทางสถิติ ความคิดเห็นต่อการเปิดเทปธรรมะ สตรีส่วนใหญ่ ร้อยละ 88.5 ได้ฟังเทปธรรมะ มีความเห็นว่าการเปิดเทปธรรมะเป็นสิ่งที่ดี ประมาณ 1 ใน 3 ของสตรีในหมู่บ้านทำสมาธิสม่ำเสมอ 2-3 ครั้งต่อสัปดาห์ ความคิดเห็นต่อการทำสมาธิ พบว่าดีทำให้ไม่ฟุ้งซ่าน ใจเย็น และกลุ่มสตรี เมื่อเข้าร่วมโครงการพบว่าออกกำลังกายมากขึ้นเพิ่มจากร้อยละ 68.9 เป็น 86.9 ส่วนใหญ่ใช้วิธีออกกำลังกายวิถีพุทธ

สรุปการส่งเสริมสุขภาพจิตโดยนำพุทธศาสนามาเป็นฐาน สามารถส่งเสริมสุขภาพจิตในชุมชนได้

Abstract

198690

The purpose of the action research was to develop the mental health promotion model for the women in E-sarn region by using Buddhist concept. Data collection was performed during January to October, 2006. There were 167 key informants and 47 informants. The research instruments for the quantitative data used in this study were the demographic data form, questionnaire for the causes of stress, problem solving and happy index. The research instruments for the qualitative data were comprised of the focus group and the in-depth interview. Data analysis was presented by the frequencies, mean and comparison using the Wilcoxon Signed Ranks Test, including the content analysis.

The results revealed that there were first five causes of stress happening with these women. There were the expenditure of the family (55.4%), anxiety problem of family members (51.4%), occupational problem (50.0%), working problem (43.2%), child nurturing difficulty (43.2%). The model of mental health promotion for the women in E-sarn region using in this study was comprised of three characteristics; 1) provide the Buddhist motto by using the cassette tape for everyone listening which performed at the center of village, 2) Training program on the exercise using the Buddhist rhythm named as Mae-Kham- Bao exercise, and 3) Meditation using movement as the Buddhist's way.

The results revealed that these women after joining the study were significant happier than before. Eightyeight percent of women listen the Buddhist motto from the cassette tape that the researchers provided and they thought that it is good for life. One third of the women did meditation twice a week. They found that release distraction and calmdown. There were the increasing numbers of women doing the exercise after finishing the study (before= 68.9; after=86.9%). Most women performed the exercise by using the Buddhist rhythm named as Mae-Kham- Bao exercise.

In conclusion, these resent project utilizing were benefit in increasing happiness in these women in the community.